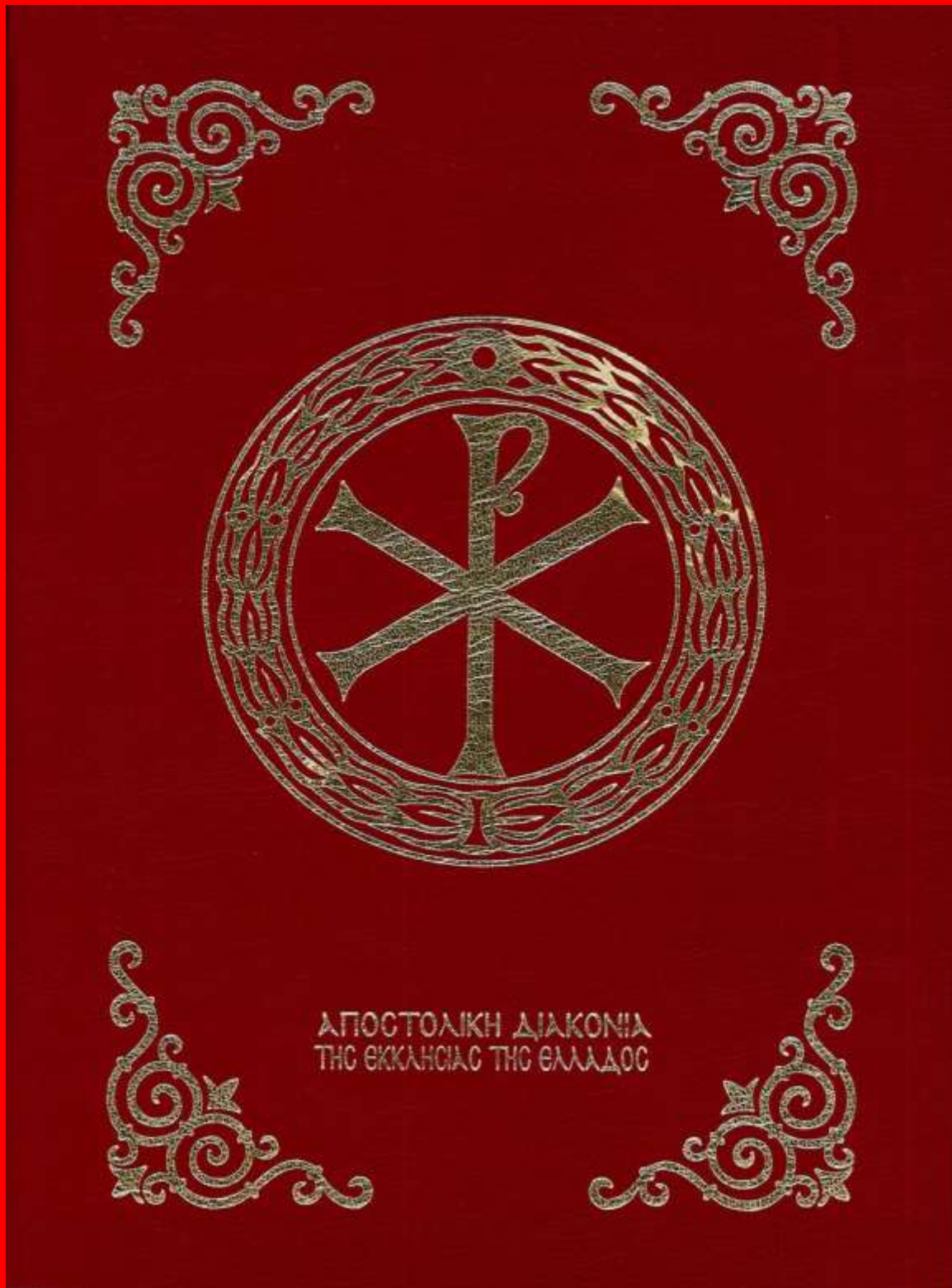

**15 IANUARIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL**

**SLUJBA
SF. CUVIOS
IOAN
COLIBAȘUL
DE LA
CONSTANTINOPOL**

MINEIUL PE IANUARIE-GR

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΛΥΒΙΤΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ιστώμεν στίχους δ' , και ψάλλομεν τα εξής Στιχηρά
Προσόμοια. Ήχος δ . Έδωκας σημείωσιν.

Έλαμψεν η μνήμη σου, φωτοειδής ώσπερ ήλιος,
Ιωάννη μακάριε, ημάς καταυγάζουσα, της σης
πολιτείας, φαειναίς ακτίσι, και εκδιώκουσα παθών,
νύκταν βαθειάν φωτί της χάριτος· εν η σε
μακαρίζομεν, ως αρετών ενδιαίτημα, και ουράνιον
άνθρωπον, και επίγειον άγγελον.

Χαίρων εκ νεότητος, τρωθείς αγάπη τη κρείττονι, τω
Χριστώ ηκολούθησας, σαυτόν αρνησάμενος, και
γονέων πόθον, και πλούτον και δόξαν, υπεριδών οία
φθαρτά, και σκληροτάτην μετήλθες άσκησιν,
νηστείαις και δεήσεσι, δουλαγωγών το σαρκίον σου,
εν τη μάνδρα ως άσαρκος, Ακοιμήτων μακάριε.

Οίκον θείου Πνεύματος, το νουν τελέσας μακάριε,
εναρέτοις σου πράξεις, καλύβην κατώκησας, πενιχρά
θεόφρον, προ πυλώνος Πάτερ, των σε φυσάντων
ευκλεώς,ων τη οράσει εκθρόν κατέβαλες, ως πένης δε

και άγνωστος, εν αρετή τελειότητι, την ζωήν σου
διήνυσας, Ιωάννη τρισόλβιε.

Θάμβει συνεσχέθησαν, ότε εν τέλει του βίου σου, οι
τεκόντες σε έγνωκαν, και θρήνοις και δάκρυσι, το
σεπτόν σου σώμα, εναγκαλισθέντες, πόθω ησπάζοντο
πολλώ, πάσα η πόλις δε τω ακούσματι, συνήλθε τη
καλύβη σου, και το σον σκήνος εκήδευσεν,
ανυμνούσα τον Κύριον, τον λαμπρώς σε δοξάσαντα.

Δόξα. Ήχος πλ. Β .

Ανατεθείς τω Θεώ εκ νεότητος, ηγιασμένον σκεύος
εδείχθης, της εν Πνεύματι ζωή, Ιωάννη Πατήρ ημών,
όλον γαρ το φρόνημα, το γεηρόν απεβάλου, και
θείαις εννοίαις πλουτισθής, ασκητικοίς καμάτοις
εδούλευσας, τω Σωτήρι των όλων· παρ' Ου τα γέρα
των πόνων δεξάμενος, τω ξύλω της ζωής αποκατέστης
και Αγγέλοις συνών, συν αυτοίς ικέτευε, υπέρ των
ψυχών ημών.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, Συ ει η άμπελος η αληθινή, η βλαστήσασα
τον καρπόν της ζωής, Σε ικετεύομεν, πρέσβευε
Δέσποινα, μετά του Σου Οσίου, και πάντων των
Αγίων, ελεηθήναι τας ψυχάς ημνών.

Φως ιλαρόν, κ.τ.λ.

Απόστιχα. Ήχος β . Οίκος του Εφραθά.
Οίκον τον πατρικόν, λιπών ω Ιωάννη, Μονή των
Ακοιμήτων, προσέδραμες και βίω, αγγελικώ
διέπρεψας.

Στ.: Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος του Οσίου
Αυτού.

Βλέπων τους σους γονείς, τον πειραστήν ενίκας, και
ήσχυνας εις τέλος, στερρά υπομονή σου, και πλούτω
της ασκήσεως.

Στ.: Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον, εν
ταις εντολαίς Αυτού θελήσει σφόδρα.

Ράκεσι πενιχροίς, τους δερματίνους Πάτερ, χιτώνας
απορρίψας, στολήν αθανασίας, περιφανώς ημφίεσαι.
Δόξα. Τριαδικόν.

Ἄναρχε Παντουργέ, Τριας Ὑπεραγία, Πάτερ Υιέ και
Πνεύμα, ελέησον τον κόσμον, πρεσβείαις του Οσίου
Σου.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Πάναγνε Μαριάμ, η τον Θεόν τεκούσα, ανερμηνεύτω
λόγω, σκέπε τους Σους ικέτας, θερμαίς Σου
αντιλήψεσι.

Νυν απολύεις. Τρισάγιον, Απολυτίκιον εκ του
Μεγάλου Εσπερινού και Απόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τον Προοιμιακόν, ψάλλομεν τα Ανοιξαντάρια·
το Μακάριος Ανήρ· εις δε το Κύριε εκέκραξα,
ιστώμεν στίχους στ , και ψάλλομεν τὰ επόμενα
στιχηρά Προσόμοια του Οσίου.

Ἦχος β . Ὅτε εκ του Ξύλου. (Εκ του Μηναιίου)

Ότε, επινεύσει θεϊκή, κόσμου την τερπνότητα Πατερ,
χαίρων εξέφυγες, τότε προετίμησας, της ευρυχώρου
οδού, την στενήν και επώδυνον, και λίαν τραχείαν·
όθεν φροντιστήριον, ψυχών κατέλαβες, θειον
ενδυσάμενος σχήμα, τη αποφυγή και γυμνώσει,
πάντων των παθών θεομακάριστε.

Ξενην, επενόησας ζωήν, ξένον επιτήδευμα φίλτρω,
Χριστού νυπτόμενος, ου τινος την άφατον πτωχείαν
έστερξας· και πυλώσιν ανέστιος, των σων γεννητόρων,
Πατερ εκαρτέρησας, στένων θλιβόμενος· όθεν
χαρισμάτων επλήσθης, και τον αναφαιρετον πλούτον,
τον εν ουρανοίς εκληρονόμησας.

Φερων, εν χερσί το Ιερόν, Πατερ Ευαγγέλιον τούτου,
πληρωτής γέγονας, ύπαρξιν γεννήτορος
απαρνησάμενος, Ιωάννη και δάκρυσι, και
στενοχωρία, όλον διανύσας σου, τον βίον Όσιε· όθεν
παρακλήσεως θείας, και διηνεκούς ευφροσύνης, νυν
επαπολαύεις θεοδόξαστε.

Έτερα Στιχηρά Προσόμια. Ήχος πλ. Β . Όλην
αποθέμενοι.

Πλούτον τον επίγειον, και την ευμάραντον δόξαν, και
πάσαν προσπάθειαν, κοσμικήν κατέλιπας εκ
νεότητος, και Χριστώ Όσιε, ολική εφέσει,
ηκολούθησας θερμότατα, και προς την άσκησιν,
χαίρων απεδύσω ως άσαρκος, συντόνοις αγωνίσμασι,
της σαρκός νεκρώσας το φρόνημα· όθεν Ιωάννη,

επλήσθης ουρανίων δωρεών, τοις σε τιμώσιν
αιτούμενος, των παισμάτων άφεςιν.

Βίον τον ισάγγελον, εν τη Μονή Ακοιμήτων,
ακοιμήτοις στάσει, προσευχαίς και δάκρυσι θερμώ
έρωτι, μετοχής Όσιε, θείας κοινωνίας, απαλώ σώματι
ήνυσας, και κατεμάρανας, πάσαν της σαρκός την
ευπάθειαν, ως Άγγελος ορώμενος, ταις πνευματικαίς
επιδόσεσιν· όθεν ενεργείαις, επλήσθης Ιωάννη
θειϊκής, και των δαιμόνων κατέτρωσας, κραταιώς τας
φάλαγγας.

Πένης ώσπερ Λάζαρος, προ των πυλών σων γονέων,
πλούτω θείων πράξεων, Ιωάννη Όσιε σεμνυνόμενος,
την ζωήν ήνυσας, πενιχρά καλύβη, εν πτωχεία
δισπώμενος, και αγνοούμενος παρά των κλεινών
γεννητόρων σου, θρηνούντων σου την στέρησιν· οισ
και εν τω τέλει του βίου σου, Πάτερ επεγνώσθης, και
άπασαν την πόλιν συν αυτοίς, ω Ιωάννη εξέστησας,
τη ξένη βιώσει σου.

Δόξα. Ήχος β . Θεοδώρου του Στουδίτου.
(Εκ του Μηναιίου)

Αρνησάμενος κόσμον, και τα εν κόσμω Όσιε,
Ευαγγέλιον λαβών, ευαγγελικώς αυτώ ηκολούθησας,
και τη καλύβη διαπώμενος, ως εν Παραδείσω
μυστικώς, τη άκρα σκληραγωγία της σαρκός, τον
βροτοκτόνον δράκοντα απέκτεινας· διο εν ουρανοίς
αυλιζόμενος, Ιωάννη μακάριε, αίτησαι ημίν το μέγα
έλεος.

Και νυν. Θεοτοκίον.
Παρήλθεν η σκια του νόμου...

Φως ιλαρόν· το Προκείμενον της ημέρας· και τα
Αναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα.(κεφ. Γ , 1-9)
Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού και ου μη άψηται
αυτών βάσανος. Έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων
τεθνάναι και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών και η
αφ ήμῶν πορεία σύντριμμα, οι δε εισιν εν ειρήνη.
Και γαρ εν οψει ανθρώπων εάν κολασθώσιν η ελπίς
αυτών αθανασίας πλήρης· και ολίγα παιδευθέντες
μεγάλα ευεργετηθήσονται, ότι ο Θεός επείρασεν
αυτούς και ευρεν αυτούς άξιους εαυτού· ως χρυσόν
εν κωνευτηρίῳ εδοκίμασεν αυτούς και ως
ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. Και εν
καιρώ επισκοπής αυτών αναλάμπουσι και ως
σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται· κρινούσιν έθνη
και κρατήσουσι λαών και βασιλεύσει αυτών Κύριος
εις τους αιώνας. Οι πεποιθότες επ αυτῷ συνήσουσιν
αλήθειαν και οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αυτώ,
ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτού και
επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτού.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ε . 15-23 & ΣΤ , 1-3).

Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι, και εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω. Δια τούτο λήφονται το βασίλειον της ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου· ότι τη δεξιά αυτού σκεπάσει αυτούς, και τω βραχίονι υπερασπιεί αυτών. Λήφεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτού, και οπλοποιήσει την κτίσιν εις άμυναν εχθρών· ενδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ανυπόκριτον· λήφεται ασπίδα ακαταμάχητον, οσιότητα· οξυνεί δε απότομον οργήν εις ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τους παράφρονas. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, και ως από ευκύκλου τόξου των νεφών, επί σκοπόν αλούνται, και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζai. Αγανακτήσει κατ αυτών ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως, και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς. Και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέξει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ουν βασιλείς, και συνέτε· μάθετε, δικασταί περάτων γης. Ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών. Ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, και η δυναστεία παρά Υψίστου.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα (Κεφ. Δ . 7-15).
Δίκαιος εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει έσται.
Γήρας γαρ τίμιον, ου το πολυχρόνιον, ουδέ αριθμώ
ετών μεμέτρηται. Πολιά δε εστι φρόνησις ανθρώποις·
και ηλικία γήρωσ, βίος ακηλίδωτος. Ευάρεστος Θεώ
γενόμενος ηγαπήθη, και ζων μεταξύ αμαρτωλών
μετετέθη. Ηρπάγη, μη κακία αλλάξη σύνεσιν αυτού,
η δόλος απατήση ψυχήν αυτού. Βασκανία γαρ
φαυλότητος αμαυροί τα καλά, και ρεμβασμός
επιθυμίας μεταλλεύει νουν άκακον. Τελειωθείς εν
ολίγω, επλήρωσε χρόνους μακρούς· αρεστή
γαρ ην Κυρίω η ψυχή αυτού· δια τούτο έσπευσεν εκ
μέσου πονηρίας. Οι δε λαοί ιδόντες, και μη
νοήσαντες, μηδέ θέντες επί διανοία το τοιούτον, ότι
χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτού, και επισκοπή
εν τοις εκλεκτοίς αυτού.

Εις την Λιτήν. Ιδιόμελα. Ήχος α .

Το πολύτιμον σκεύος, φερωνύμως της χάριτος,
Ιωάννην τον Όσιον, ως της θείας αγάπης
θησαύρισμα, και των Οσίων εγκαλλώπισμα,
μελωδικώς τιμήσωμεν· υπερφυώς γαρ ηγωνίσατο, εξ
απαλών ονύχων, και αντί πλούτου και ευπαθείας,
πενιχράν καλύβην, και πτωχείαν ηλλάξατο· όθεν
Καλυβίτης κληθείς, μόνος εν Αγίοις, ουρανοπολίτης
γένονεν, υπερβαλούσης δόξης, εν ουρανοίς
απολαύσας· και τω Σωτήρι των όλων πρεσβεύει,
δούναι ημίν ιλασμόν, και το μέγα έλεος.

Ἦχος β .

Ω του θερμού σου πόθου προς Κύριον, Ιωάννη μακάριε, θεράπον θεόληπτε! εκ νεαράς γαρ ηλικίας, τα κρείττονα ζηλώσας χαρίσματα, εσταυρώθης τω κόσμω, χαίρειν ειπών, και σαυτὸν απαρνησάμενος· και εν πολλή ασκήσει, τυχών ων επόθεις, τους πάντας επαίδευσας, τα άνω ποθείν και ζητείν, ένθα ημών το πολίτευμα, αλλ' ως Αγγέλων συνόμιλος, και Αγίων συμμετοχος, συν αυτοίς ικέτευε, υπέρ των τιμώντων σε.

Ἦχος γ .

Λελαμπρυσμένος θεία χάριτι, ως καθαρθείς τω πνεύματι, τη συντόνω ασκήσει σου, την του εκθροῦ επίνοϊαν, εις τέλος εθριάμβευσας, προ πυλών γαρ των φυσάντων σε, ως ξένος και άγνωστος, εν καλύβη πενιχρά, ο ποτέ πλούτω περιρρεόμενος, την ζωήν διήνυσας, Ιωάννη μακάριε, και τω Χριστώ οικειωθείς, και πολλοίς χαρίσμασι πλουτισθείς, άπαντας εξέπληξας, εν τω τέλει του βίου σου· Θεός γαρ σε εδόξασεν, ο δια σου δοξασθείς, και παρέχει ταις πρεσβείαις σου, ημίν χάριν και έλεος.

Ἦχος δ .

Ως ξένος και πάροικος, επί γης επολιτεύσω, προς τον σκοπόν της άνω κλήσεως, ολικώς κατευθυνόμενος, Ιωάννη πανασίδιμε· όθεν νηστείαις τρεφόμενος, και δάκρυσιν αρδευόμενος, ως φοίνιξ εξήνεγκας, τους καρπούς του Πνεύματος· και ράκεσι πενιχροίς, θλίβων το σαρκίον, περιβολήν αθανασίας,

μεγαλοπρεπώς ημφιάσω, αλλ' ως έχων προς Χριστόν
παρρησίαν, ικέτευε υπέρ των ψυχών ημών.

Ἦχος πλ. Α .

Ὅσιε Πάτερ, της θαυμαστής πολιτείας σου ο τρόπος,
και των αρετών σου αι χάριτες, την Εκκλησίαν του
Χριστού κατευφραίνουσι, τις γαρ ακούων ουκ
εξίσταται, την προς Χριστόν ανένδοτόν σου έφεσιν, της
πτωχείας τον πλούτον, και της καρτερίας την
στερρότητα; υπεράνω γαρ πάντων ώφθης αγγελικώς
αγωνισάμενος. Και νυν της άνω δόξης κατατρυφών,
Ιωάννη θεόφρον, πρέσβευε σωθήναι τους τιμώντάς
σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α .

Σαλπίσωμεν εν σάλπιγγι ασμάτων· η χάρις γαρ του
Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος ευηχέστερον, πάντας
προς ύμνον συγκαλεί του θεοφόρου Πατρός.

Βασιλεις και άρχοντες θαυμαζέτωσαν, του
παμβασιλέως τον γνήσιον οικέτην, τον του
κοσμοκράτορος τας αρχάς και εξουσίας, Πνεύματος
θείου πανοπλία τροπωσάμενον. Ασκηταί και Ὅσιοι,
τον της αρίστης όντως κανόνα τε και τύπον,
ασκήσεως ευφημήσωμεν· τον εν δόγμασι ακραιφνή·
τον εν τη πίστει γενναίον· τον εν θεωρίαις υπίνουν· εν
πράξεσι υπερνεφή· εν διδάγμασι της τρυφής
χειμάρρουν· τον ποδηγέτην των πλανωμένων· τον
εδραστήρα των κλονουμένων· τον φροντιστήν των
πασθένων· της συζυγίας τον ζυγόν· τον ππερωτήν των
οικιστών της ερήμου· την παιδαγωγίαν της νεότητος·

της ευπορίας τον οικονόμον· τον ποριστήν της
πενίας· των ναυαγών τον λιμένα· των αδυνάτων την
ενίσχυσιν· την παρηγορίαν των πενθούντων· των
θλιβομένων την χαράν· των αιχμαλώτων τον ρύστην·
την ελπίδα των απεγνωσμένων· των ορφανών τον
προστάτην, και των χηρών τον υπερασπιστήν· των
ασθενούντων τον ιατρόν, και τον γενόμενον τοις πάσι,
συμπαθέστατον καταφύγιον. Ταύτης της Μάνδρας το
μέγα κλέος, εγκωμιάζωντες πάντες είπωμεν· Πατέρων
κοινωνέ Καλυβίτα Ιωάννη, πρόστηθι των σων οικειών,
δια παντός ημών Πάτερ, και σώσον την ποιμήνην σου
Ταις ικεσίαις σου.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Σαλπίσωμεν εν σάλπιγγι ασμάτων...

Εις τον Στίχον. Ήχος πλ. Α . Χαίροις ασκητικών.

Χαίρων, από παιδός τω Χριστώ, ασβέστω πόθω
ηκολούθησας Όσιε, γονέων λιπών την σχέσιν, και της
εν κόσμω ζωής, ευκληρίαν πάσαν αρνησάμενος·
εντεύθεν προσέδραμες, ως αρνιον πραότατον, τη θεία
Μάνδρα, Ακοιμήτων γηθόμενος, και ουράνιον,
υπεισήλθες πολίτευμα, πόνοις εγγυμναζόμενος,
οσίας ασκήσεως, δι' ων στερρός Ιωάννη, κατηγωνίσω
τον δράκοντα. Και νυν εκδυσώπει, ταις ψυχαίς ημών
δοθήναι το μέγα έλεος.

Στ.: Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος του Οσίου
Αυτού.

Χαίροις, των αρετών θησαυρός, θείας αγάπης παναρμόνιον όργανον, η στήλη της εγκρατείας, των Μοναστών καλλονή, καρτερίας στύλος απερίτρεπτος· λειμών ευωδέστατος, απαθείας και χάριτος, της παρθενίας, καθαρώτατον σκήνωμα, σκεύον έμψυχον, δωρεών των του Πνεύματος· λύχνος ο παμφαέστατος, πτωχείας της κρείττονος, των μοναζόντων ο πλούτος, ο των Αγγέλων συνόμιλος· μεθ' ων εκδυσώπει, Ιωάννη υπέρ πάντων, των ευφημούντων σε.

Στ.: Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον, εν ταις εντολαις Αυτού θελήσει σφόδρα.
Λύων, τας του εκθρού μηχανάς, προ των πυλών των σων γονέων εσκήνωσας, ως άγνωστος και προσαίτης, και εν καλύβη μικρά, τον σον βίον Πάτερ εκτετέλεκας, σεπταίς πλατυνόμενος, θεωρίαις και πράξεσι, και εν τω μέλλειν, εκδημήσαι προς Κύριον, επεγνώσθη σου, τα κρυπτά διαβήματα· όθεν πάντες συνέδραμον, και πόθω εκήδευσαν τον σον σεβάσμιον σώμα, δοξολογούντες τον Κύριον, σοφέ Ιωάννη, ον δυσώπει υπέρ πάντων, των ευφημούντων σε.

Δόξα. Ήχος πλ. Δ .

Τις κατ' αξίαν αινέσει, της πολιτείας σου τα σκάμματα Ιωάννη μακάριε; Πάντας γαρ εξέστησας, τη ξενοτρόπω ασκήσει σου, και τας καρδίας ημών αναφλέγεις, προς ένθεον έρωτα, τοις θαυμαστοίς τροπαίοις σου, ως Άγγελος γαρ έζησας, προ των

θρηνούντων φυσάντων σε, υπερβάς τους όρους της φύσεως, εν τη ενώσει του κρείττονος. Και νυν των υπέρ φύσιν αγαθών, εν δόξη μετέχων, πρέσβευε υπέρ των ψυχών ημών.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε...

Νυν απολύεις. Τρισάγιον.

Απολυτίκιον. Ήχος δ . Ταχύ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τον Κυριον, επιποθήσας θερμώς, τον κόσμον κατέλιπες, και τα εν κόσμω τερπνά, και ήσκησας άριστα· έπηξας την καλύβην, προ πυλώνων γονέων, έθραυσας των δαιμόνων, τας ενέδρας Παμμάκαρ· διο σε Ιωάννη Χριστός, αξίως εδόξασεν.

Έτερον. Ήχος α . Της ερήμου πολίτης.

Τη αγάπη τη θεία εκ παιδός λαμπρυνόμενος, πάντα τα εν κόσμω απώσω, Ιωάννη μακάριε, και ώκησας καλύβη πενιχράν, εν όψει των γονέων σου στερρώς· δια τούτο ως θεράποντα του Χριστού, τιμώνέν σε κραυγάζοντες· Δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν· δόξα τω σε στεφανώσαντι· δόξα τω συν Αγγέλων τοις χοροίς, συνάψαντί σε Όσιε

Έτερον. Ήχος δ . Ταχύ προκατάλαβε. (Υπό Νεκταρίου Ιερομονάχου.)

Οσίων το καύχημα και Ασκητών κορωνίς, της πίστεως έρεισμα και των Ψαχνέων λιμήν, Ιωάννη μακάριε, σπεύσον προς σους ικέτας, και βοήθησον τάχει, δώρησαι τας ιάσεις, τοις δεινώς ασθενούσι,

πρεσβείαις παμμάκαρ ταις σαις, προς Φιλάνθρωπον
Κύριον.

Ἐτερον. Του αυτού. Ἦχος α . Του λίθου
σφραγισθέντος

Ψαχνών πόλις χαίρε εν ορίοις κατέχουσα, ὡσπερ
θησαυρόν μέγαν σφόδρα, Ἰωάννου του μάκαρος,
Μονήν του Καλυβίτου την σεπτήν, τους πάντας
προστατεύουσα αεί, και σκιρτώσα τω Κυρίῳ τας σας
ωδάς, ἀπόδος ὡς ἀντίδωρον. Δόξα Οσίων η ελπίς,
δόξα αυτών αγαλλίαμα, δόξα ὅτι παρέχεις εις ημάς,
πάσι τα κρείττονα.

Θεοτοκίον.

Του Γαβριήλ φθεγξαμένοι Σοι Παρθένε το χαίρε...
Απόλυσις, η το Θεοτόκε Παρθένε αγρυπνίας
τελουμένης, ὅτε επακολουθεῖ η ευλόγησις των ἄρτων
και η ανάγνωσις εκ του Βίου του Οσίου.

ΟΡΘΟΣ

Μετά την α σιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α . Τον
τάφον Σου Σωτήρ.

Αγάπη θεϊκή, εκ παιδός τετρωμένος, κατέλιπες σοφέ,
των γονέων τον πλούτον, και βίον υπερκόσμιον, μετά
σώματος ἡνυσας, ὅθεν σήμερον, την σην γεραίροντες
μνήμην, μακαρίζομεν, τας σας λαμπράς αριστείας,
Ἰωάννη Ὅσιε.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Θεόν υπερφυώς, εν μορφή τη βροτεία, κυήσασα αγνή, παραδόξως τω κόσμω, εθέωσας το φύραμα, των ανθρώπων δι' έλεος, ο γαρ Κύριος, ο γεννηθείς εκ γαστρός σου, τον πρωτόπλαστον, εκ της αρχαίας κατάρας, ερρύσατο Άχραντε.

Μετά την β σιχολογίαν, κάθισμα.

Ήχος δ . Ταχύ προκατάλαβε.

Την Μάνδραν κατέλιπες των Ακοιμήτων σοφέ, και χαίρων εσκήνωσας, προ του πυλώνος των σων, γονέων ως άγνωστος, ένθα τα σοφιστείας, του Βελίαρ συντρίψας, ήρθης εκ της καλύβης, προς ουράνιον πλάτος, πρεσβεύων Ιωάννη υπέρ των ευφημούντων σε.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε η τον Θεόν εν σαρκί, αφράστως κυήσασα, ανακαλούντα ημάς, ζωήν προς αθάνατον, ρύσαι με του θανάτου, της πικράς αμαρτίας, λάμπρυνον την ψυχήν μου, μετανοίας τω φέγγει, και σώσόν με Πανάχραντε, τον εις σε ελπίζοντα.

Μετά τον Πολυέλεον, κάθισμα.

Ήχος πλ. Α . Τον συνάναρχον Λόγον.

Ως εγνώσθης εν τέλει τοις σοις γεννήτορσιν, Ιωάννη θεόφρον αξιοθαύμαστε, θάμβους έπλησας αυτούς και κατανύξεως, οι και κηδεύσαντες σεπτώς, συν

χορείαις ευσεβών, το σώμά σου θεοφόρε, ναόν σοι
ήγειραν θείον, Χριστόν δοξάζοντες τον Κύριον.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε Θεοχαρίωτε, του ελέους η βρύσις
η ανέξαντλητος, ιλαστήριον βροτών και καταφύγιον,
τους προσφεύγοντας θερμώς, τη σεπτή σου αρωγή,
εκλύτρωσαι πάσης βλάβης, και του Βελίαρ τα
κέντρα, τα καθ' ημών Κόρη απάμβλυνον.

Οι Αναβαθμοί· το α' Αντίφωνον του δ' ήχου.

Πρ.: Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος του Οσίου
Αυτού.

Στ.: Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον, εν
ταις εντολαίς Αυτού θελήσει σφόδρα.

Ευαγγέλιον Οσιακόν. Κατά Ματθαίον (1α , 27-30)

Είπεν ο Κύριος τοις εαυτού Μαθηταίς· Πάντα μοι
παρεδόθη υπό του Πατρός μου· και ουδείς
επιγινώσκει τον Υιόν, ειμή ο Πατήρ· ουδέ τον Πατέρα
τις επιγινώσκει, ειμή ο Υιός και ω εάν βούληται ο
Υιός αποκαλύψαι. Δεύτε προς με πάντες οι
κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω ημάς.
Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς, και μάθετε απ' εμού,
ότι πράός ειμι, και ταπεινός τη καρδία, και ευρήσετε
ανάπαυσιν ταις ψυχαίς υμών· ο γαρ ζυγός μου
χρηστός, και το φορτίον μου ελαφρόν εστιν.

Ο Ν ψαλμός.

Δόξα: Ταις του Σου Οσίου πρεσβείαις Ελεήμον,
εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.
Και νυν: Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις Ελεήμον,
εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Ιδιόμελον. Ήχος πλ. Β .

Στ.: Ελεήμον, ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός
σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου
εξάλειψον το ανόμημά μου.

Το σώμα τη μικρά περιγράψας καλύβη, τον νουν σου
επτέρωσας, προς πλατυσμόν θείας δόξης, εν δυνάμει
του Πνεύματος· και του Βελίαρ σενώσας τας
μηχανάς, των αρετών σου τω πλάτει, εν ταις των Αγίων
λαμπρότησι εσκήνωσας, Ιωάννη μακάριε· μεθ' ων
ικέτευε δεόμεθα, ρύεσθαι ημάς πάσης θλίψεως.

Οι Κανόνες· ο Μικρός Παρακλητικός της Παναγίας· ο
α Κανών του Οσίου· ου η Ακροστιχίς: Χάριν εξαίτει
ημίν ω Ιωάννη. Γερασίμου.

Ωδή α . Υγράν διοδεύσας.

Χριστόν καθικέτευε εκτενώς, Πάτερ Ιωάννη υπέρ
πάντων των ευλαβώς, τη ση προσιόντων προστασία,
ως αν ρυώμεθα πόνων και θλίψεων.

Ασκήσεως άνθρακι λαμπρυνθείς, ημών τας καρδίας
καταλάμπρυνον μυστικώς, ταις σαις φωτοφόροις
ικεσίαις, και των παθών την αχλύν Πάτερ
διασκόρπισον.

Ρυσθείς προσπαθείας της γηράς, ρυσθήναι δυσώπει
εμπαθείας με ψυχικής, και δίδου ισχύν μοι Ιωάννη,
κατά παθών συνθλιβόντων με Όσιε.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι Κόρην τον Σον Υιόν, και πάντων Δεσπότην
παρρησία σου μητρική, τοις πίστει και πόθω
προσιούσι, Θεογεννήτορ τη Ση αγαθότητι.

Ο β Κανών του Αγίου Ιωάννου, ου η, Ακροστιχίς:
Πτωχόν παθών με δείξον ευχαίς σου Μακαρ. Ιωσήφ.

Ωδή α' Ήχος β'.

Εν βυθώ κατέστρωσε ποτέ.

Πλουτισθείς ταις θείαις αρεταίς, πλούτου
κατεφρόνησας, του επί γης, και ουρανού έτυχες· διο
με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως, καταπλούτισον
χάριτι· όπως σου υμνήσω, Πατερ πολιτείαν την
ισάγγελον.

Τον ζυγόν Κυρίου τον χρηστόν, Μακαρ εκ νεότητος,
σου υπελθών ασκητικοίς παλαίσμασι, σαυτόν
εταπείνωσας, την ταπείνωσιν του Χριστού
οπλισάμενος, δι' ης ανυψώθης, ύψος, Ιωάννη προς
ουράνιον.

Ως οδεύσας τρίβον την στενήν, θλίψεσι και δάκρυσι,
και στεναγμοίς και κακουχίαις Όσιε, προς
ευρυχωρότατον, πλάτος έφθασας, ευρηκώς το
κατάλυμα, άξιον των πόνων, Πατερ, Ιωάννη
αξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Χαλεπαίς παθών επιβουλαίς, Κορη χειμαζόμενος,
και προσβολαίς αμαρτιών κλονούμενος, σου προς
την ακλόνητον και αήτητον, προστασίαν Πανύμνητε,
πόθω καταφεύγω· οίκτειρόν με σώσον Δειπάρθενε.

Ωδή γ . Ουρανίας αφίδος.

Νεκρωθείς τοις εν κόσμω εν τω Χριστώ έζησας, όθεν
καθ' ημών την μανίαν του παναλάστορος, νέκρωσον
Όσιε, τη ζωτική σου πρεσβεία, και ζωήν προς
κρείττονα ημάς οδήγησον.

Εν τη ση προστασία η ση Μονή γίνεται, Πάτερ
Ιωάννη θεόφρον, και πίστει κράζει σοι, πάσης
κακώσεως, και προσβολής του Βελίαρ, ασινή με
φύλαττε,τη αντιλήψει σου.

Έένος κόσμου εδειχθης τω προς Χριστόν έρωτι, όθεν
κοσμικών φρονημάτων ξένωσον Άγιε, τας διανοίας
ημών, και δια βίου τελείου, τω Χριστώ
οικείωσαι,ημάς δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη Μητερ Θεού Άχραντε, την
καταισχυνθείσαν ψυχήν μου τοις πλημμελήμασι,
κάθαρον δέομαι, και καθαράς πολιτείας, δείξόν με
τον δούλόν σου, εργάτην γνήσιον.

Έτερος. Εξήνθησεν η έρημος.

Θυμίαμα ευώδες, τω Παντεπόπτη Όσιε, τας σας
ευχάς προσήγαγες· ας ωσφράνθη και παρεδέξατο,
ασκητών ομηγύρει κατατάττων σε.

Ωράθη θαύμα μέγιστον, τας καρδίας Όσιε, των
ευσεβών εκπλήττον, πως πυλώσι προσεκαρτέρησας,
γεννητόρων, πτωχέων και θλιβόμενος.

Νομίμως ταις δεήσεσι, και νηστείαις Όσιε,
προσκαρτερών απάθειαν, εστολίσω σαρκός
φρονήματα, ταπεινώσας ισχυϊ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Μυρίπνοον ως ρόδον, από κοιλάδων Άχραντε, ο
Καθαρός σε εύρατο, και εν μέσω σου κατεσκήνωσεν,
ευωδίας πληρώσας το ανθρώπινον.

Καθισμα Ήχος α'. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Του κόσμου τα τερπνά, εκ καρδίας μισήσας, και
μόνον τον Θεόν, εκ ψυχής αγαπήσας, την έρημον ως
ένοικον, πόλιν Παύλε κατέλαβες, επιμόνοις δε, ταις
θεωρίαις σχολάσας, ώφθης Άγγελος, μετά σαρκός
βιοτεύων· διο σε γεραίρομεν.

Δοξα...

Ήχος γ'. Την ωραιότητα.

Πλούτον επίκηρον, και δόξαν ρέουσας, λιπών
ουράνιον, όλβον απείληφας, και κλέος Πατερ
αληθώς, αιωνίζον μακάριε· όθεν μακαρίζομεν, την
αγίαν σου κοίμησιν, και πανηγυρίζοντες, εν αυτή
εκβοώμέν σοι· Προς Κυριον μνημόνευε ημών, ως
έχων Ιωάννη παρρησίαν.

Και νυν... Θεοτοκίον

Ως αγεώργητος, Παρθένε άμπελος, τον ωραιότατον
βότρυν εβλάστησας, αναπηγάζοντα ημίν, τον οίνον

τον σωτήριον, πάντων τον ευφραίνοντα, τας ψυχάς
και τα σώματα· όθεν ως αιτίαν σε, των καλών
μακαρίζοντες, αεί συν τω Αγγέλω βοώμέν σοι· Χαίρε
η Κεχαριτωμένη.

Ωδή δ . Εισακήκοα Κύριε.

Ιατρεύειν εκάστοτε,, πάθη ψυχικά και νόσους του
σώματος, μη ελλείπης ημών Όσιε, των ειλικρινώς
μακαριζόντων σε.

Την σην ποιμνην διάσωζε, την στηριζομένην τη
αντιλήψει σου, Ιωάννη παμμακάριστε, πάσης
περιστάσεως και θλίψεως.

Εκ παγίδων του όφεως, και εκ συνοχής παθών
αμαυρώσεως, ασινείς ημάς διάσωζε, Πάτερ Ιωάννη τη
ση χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ιησούν τον Παντάνακτα, ον υπερφυώς Παρθένε
εκύησας, ως Υιόν Σου καθικέτευε, θείας βασιλείας
αξιώσαι με.

Έτερος. Ελήλυθας, εκ Παρθένου.

Εν ράκεσι, πενιχροίς θησαυρός εγκρυπτόμενος,
ωράθης θεόπνευστε· θείαν στολήν γαρ ηγάπησας, και
αμφιασάμενος, εις τον νυμφώνα τον άνω
εισελήλυθας.

Δεξάμενος, τον ουράνιον σπόρον θεόπνευστε,
καρδίας ταις αύλαξι, στάχυν τερπνόν εγεώργησας,

τον νουν διατρέφοντα, των υμνητών σου οσίως
μιμουμένων σε.

Επέμενες, στενοτάτη καλύβη θεσπέσιε, πτωχός άλλος
Λαζαρος, εθελουσίως γενομενος· όθεν αναπέπαυσαι,
του Αβραάμ νυν εν κόλποις Πατερ Όσιε.

Θεοτοκίον

Ίθυνόν μου, της ψυχής τας κινήσεις Πανάμωμε,
προς θεία προστάγματα, του εκ γαστρός σου
εκλάμπαντος, ζάλης λυτρουμένη με, των εν τω βίω
σκανδάλων μεσιτείαις σου.

Ωδή ε . Φώτισον ημάς.

Ήνυσας καλώς, Πάτερ δρόμον της ασκήσεως, όθεν
δίδου ημίν δύναμιν αεί, διανύειν την οδόν την άνω
φέρουσαν.

Μέγας αρωγός, και προπύργιον και στήριγμα,
ανεδείχθης της παρούσης σου Μονής, Ιωάννη ην
απαύστως περιφύλαττε.

Ίασαι ημών, τας ψυχάς τε και τα σώματα, Ιωάννη
Καλυβίτα θαυμαστέ, και παισιμάτων ημίν αίτει την
συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Νόμω του Θεού, θεαρέστως πολιτεύεσθαι, Θεοτόκε
ενδυνάμωσον ημάς, ως αν πάσης ανομίας
λυτρωθείημεν.

Ἐτερος. Ο φωτισμός.

Ξενος της γης, των ηδέων εγένου, ξένος οικείων,
ξένος γεννητόρων οικεία γνώμη, και εγκρατεία
σεαυτὸν εκκαθάρας, ωκειώθης τω Παντοκράτορι,
Πατερ, Ιωάννη, πτωχεύσας τω πνεύματι.

Οίκον σαυτὸν, της Αγίας Τριάδος αποτελέσας,
έστερξας στενούμενος, τη καλύβη, θείαις μελέταις
την ψυχὴν εκκαθαίρων, και το κάλλος Θεοῦ το
άρρητον, Πατερ, Ιωάννη, αεί φανταζόμενος.

Νομου Θεοῦ πληρωτῆς ανεδείχθης, μηδέν
προκρίνας, τούτου της αγάπης, θεόφρον Πατερ· ουκ
αδελφών γαρ, ου γονέων σε φίλτρον, ουδέ πλούτος
ουδέ αξίωμα, ουδέ της σαρκός ηδονή κατεχαύνωσεν.

Θεοτοκίον

Εμμανουήλ, των απάντων Δεσπότην, τίκτεις
αφθόρως, μείνασα παρθένος και μετά τόκον,
Παρθενομήτορ· ον απαύστως δυσώπει, επηρείας
εχθρών λυτρώσασθαι, τούς
υπό την σκέπην, την σην καταφεύγοντας.

Ωδή στ . Την δέησιν.

Ως ξένος, προ των πυλών των γονέων, και αγνώριστος
βιώσας παμμάκαρ, τας ουρανίους διάνοιξον πύλας,
ταις προς Θεόν σου πρεσβείαις δεόμεθα, τοις της
οσίας σου ζωής, Ιωάννη τιμώσι τα σκάμματα.
Ιλύος, φθοροποιών παθημάτων, Ιωάννη Καλυβίτα
θεόφρον, των πρεσβειών σου απόπλυνον ρείθροις,

τας μολυνθείσας ψυχάς ημών Ἄγιε, και μετανοίας προς οδόν, την ζωήν ημών Πάτερ κυβέρνησον.

Ὡς έχων, προς τον Χριστόν παρρησίαν, ον εκ βρέφους ηκολούθησας Πάτερ, υπέρ της Μάνδρας σου ταύτης δυσώπει, ως αν ενάρετον βίον διάγωμεν, εν ομονοία αληθεί, και σκανδάλων την ρύμην εκφύγωμεν.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων, αγιωτέρα υπάρχεις, ασυγκρίτως ως τεκούσα αφράστως, τον εν αγίοις πανάγιον Λόγον, αναπαυόμενον Κόρη Πανάχραντε· διο αγίασον καμέ, και ψυχή καικαρδία και σώματι.

Ἴτερος. Εν αβύσσω παισμάτων.

Υπερήφανον όφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοις όπλοις Μακάριε, και υψωθείς εν πνεύματι, εις σκηνάς αιζώους εσκήνωσας.

Χαρισμάτων επλήσθης του Πνεύματος, και της πονηρίας, υπέταξας πνεύματα, ως νουνεχής και φρόνιμος, και Θεώ ολικώς ανακείμενος.

Απαθείας εμπρέπων υψώμασι, Πατερ, Ιωάννη, καλύβη στενούμενος, και πειρασμοίς βαλλόμενος, εκαρτέρεις ενθέως νευρούμενος.

Θεοτοκίον

Ισουργόν τω Τεκόντι και σύνθρονον, Λογον εκ γαστρός σου Αγνή εσωμάτωσας, δι' ευσπλαγχνίαν άφατον, το ημέτερον όλον φορέσαντα.

Κοντάκιον του Καλυβίτου. Ήχος β' Τα άνω ζητών.
Ποθήσας σοφέ, ανήρ, ο φοβούμενος τον Κύριον...
Η δικαιοσύνη πτωχείαν χριστομίμητον, γονέων των
σων, τον πλούτον εγκατέλιπες· και το Ευαγγέλιον εν
χερσι σου κρατών ηκολούθησας, Ιωάννη Χριστώ τω
Θεώ, πρεσβεύων απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Ο Οίκος

Τις ικανός αξίως υμνήσαι των σων κόπων, και πόνων,
και καμάτων πολλών το κλέος και το μέγεθος; αλλά
λιταίς σου, ταις προς Θεόν ευπροσδέκτοις, του
Πνεύματος χάριν μοι νυν χορήγησον, όπως τους
σους υπέρ φύσιν αγώνας εκφράσω πιστώς, και
μέλψω το υπέρ λόγον καρτερόν σου, και της
συνειδήσεως την υπομονήν Παμμακάριστε· δι' ης
πλάνον εκθρόν κατήσχυνας, πρεσβεύων απαύστως
υπέρ πάντων ημών.

Συναξάριον.

Τη ΙΕ τοῦ αυτού μηνός, μνήμη του Οσίου Πατρός
ημών Ιωάννου, του δια Χριστού πτωχού, ος και
Καλυβίτης ωνομάσθη.

Στίχοι:

Αρνησίκοσμος παις λιπών γης καλύβην,
εν ουρανοίς έπηξε καινήν καλύβην.
Πέμπτη Ιωάννης δεκάτη καλύβην μετέπηξεν.

Ωδή ζ . Οι εκ της Ιουδαίας.

Ναός έμψυχος ώφθης του Χριστού εν καλύβη
ενδιατώμενος, διο φωτός δοχεία, αμέμπτω πολιτεία
Ιωάννη ανάδειξον, ταις ικεσίαις ταις σαις, τους σε
υμνολογούντας.

Νόμου θείου μελέτη απαθείας την χάριν Πάτερ
επλούτησας, διο παθών κακίας, και πάσης
προσπαθείας, γηράς απολύτρωσαι, ω Καλυβίτα
σοφέ, τους σε υμνολογούντας.

Η αγία μονή σου ως νοσσία προστρέχει Πάτερ τη
σκέπη σου· ην πάσης επηρείας, και βλάβης και
μανίας, του πικρού πολεμήτορος, ω Ιωάννη αεί,
απήμαντον συντήρει.

Θεοτοκίον.

Γεγγονυία Παρθένε του των όλων Δεσπότης θείον
ανάκτορον, ταμείον της αυτού με, αύλου ενεργείας,
Θεοτόκε ανάδειξον, δια ζωής καθαρής, και βίου
εναρέτου.

Έτερος. Αντίθεον πρόσταγμα.

Στενήν προετίμησας της ευρυχώρου, οδού αξιάγαστε,
και χαίρων εκαρτέρησας, πυλώσι γονέων σου
ονειδιζόμενος, και κατατρυχόμενος πολλαίς, εν
ασθενείαις θεομακάριστε.

Σαυτόν κατεκάλλυνας ωραιοτάταις, Σοφέ, αναβάσει,
σαρκός νεκρώσας φρόνημα· διο προσεχώρησας προς
τα ουράνια, δήμοις αριθμούμενος αεί, σεπτών
Πατέρων αξιοθαύμαστε.

Οδούς πορευόμενος τας εισαγούσας, προς θείαν
κατάπαυσιν, εξέκλινας τα βάραθρα, δαιμόνων
Μακάριε, θεία σκεπόμενος, χάριτι κραυγάζων τε· ο
ων, ευλογημένος και υπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Υμνούμεν τον τόκον σου Ευλογημένη, δι' ου
ελυτρώθημεν, της πάλαι κατακρίσεως, και σε
μακαρίζομεν, Θεομακάριστε, μόνην ην ηγάπησεν, ο
ων ευλογημένος και υπερένδοξος.

Ωδή η . Τον Βασιλέα.

Εκ των σκανδάλων, του πονηρού Ιωάννη, διαφύλαττε
ημάς απεριτρέπτους, τη ση αοράτω, επιστασία
Πάτερ.

Ράβδω αύλω, της προστασίας σου Πάτερ, την
παρούσάν σου ποιμνην αεί οδήγει, προς της
απαθείας, αιθαλεις λειμώνας.

Άλυπον βίον, δίδου ημίν Ιωάννη, και απάλλαξον
κακίστης ραθυμίας, τους προς τον Σωτήρα, μεσίτην
σε πλουτούντας.

Θεοτοκίον.

Στήριξον Κόρη, την κλονουμένην ψυχήν μου, ταις
του όφεως απαύστοις αντιπνοίαις, αρραγεί εν πέτρα,
των θείων προσταγμάτων.

Έτερος. Τον εν καμίνω του πυρός.

Μη παλαιούμενον σαυτώ, Ιωάννη αρεταίς
πεποικιλμένον, εξυφαίνων χιτώνα, περιβολήν

πενιχράν, εν είδει πτωχού συ ενδέδυσαι, τοις των γεννητόρων, προσκαρτερών πυλώσιν.

Άμεμπτος άλλος ως Ιωβ, προ θυρών κακοπαθείς ως εν κοπρία, υποφέρων ονειδή των οικετών σου Σοφέ, λιμώ τε και δίψει πιεζόμενος· όθεν εκληρώσω, την άνω βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφώς, ω περ είληφας χερσίν Ευαγγελιώ· και επώχευσας Μακαρ, πενθών εν όλη ζωή· και πράος γέγονας και άκακος· και της βασιλείας, της άνω κληρονόμος.

Άλλος εδειχθης Αβραάμ, την Τριάδα ξεναγών τη ση καλύβη, αναβάσεσι θείαις, και λογισμοίς καθαροίς, και άκρα πτωχεία Μακάριε, ταύτην θεραπεύσας, εις πάντας τους αιώνας.

Θεοτοκίον

Ρείθρον άέναον ημίν, τοις προστρέχουσιν εις σε Αγνή πηγάζεις· ου την άφθονον, χάριν, απαρυόμενοι σου, υμνούμεν τον Τοκον πανάχραντε, και υπερυψούμεν, εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιάτρευσον το άλγος, Πάτερ της ψυχής μου, και του νοός μου το σκότος απέλασον, ταις φωτοφόροις πρεσβείαις σου προς τον Κύριον.

Μονήν σου την αγίαν, σκέπε Ιωάννη, εκ πειρασμών και δεινών περιστάσεων, και δίδου ταύτη απαύστως την ευλογίαν σου.

Οσίως βιοτεύσας, Πάτερ Ιωάννη, εν οσιότητι πάση
ενίσχυσον, ημάς ανύειν τον βίον ίνα υμνώμέν σε.
Θεοτοκίον.

Υπέρτερον τον νουν μου, λογισμών ατόπων, δείξον
Παρθένε και τούτον ανύψωσον, προς ουρανίους
ενοίας ίνα δοξάσω Σε.

Έτερος. Ανάρχου Γεννήτορος.

Ισχύς μου και ύμνησις, ο Κυριος εκραύγαζες, τον
προστάτην του σκότους, εν τούτω τρέπομαι, τας
φαντασιώδεις απάτας, τας παρ' αυτού, ουδόλως
προούμαι, μόνον φανταζόμενος, κάλλος θείον και
απρόσιτον.

Ως γη πίων Όσιε, η ση καρδιά δέδεκται, τον ουράνιον
σπόρον, νοός ταις αύλαξι, και εκατοστεύοντα στάχυν,
καρποφορείς, εκτρέφοντα πάντων, πιστώς των
τιμώντων σε, τας ψυχάς Θεομακάριστε.

Συνών τω Δεσπότη σου, και τας εκείθεν Όσιε,
φανοτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος, θείον
φωτισμόν τοις εν πίστει, την φωταυγή, τελούσί σου
μνήμην, δοθήναι ικέτευε, Ιωάννη αξιάγαστε.

Ηγίασε Κυριος, εκ μήτρας σε Μακάριε, προς αυτόν
τε πορείας τας σας κατεύθυνεν· όθεν ηριθμήθης
Οσίοις, τοις ευσεβώς πεπολιτευμένοις· μεθ' ων της
θεώσεως, απολαύεις Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον

Φωτός οικητήριον, η μήτρα σου γεγένηται, δι' ου φως
οι εν σκότει, είδον καθήμενοι· όθεν σε φωναίς

αιγιήτοις, Μητηρ Θεού, αεί ανυμνούμεν, και πόθω
γεραίρομεν, την ελπίδα των ψυχών ημών.

Εξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε.

Πτωχός ως άλλος ο Λαζαρος, προσεκαρτέρεις Όσιε,
των γεννητόρων πυλώσι, στενοχωρούμενος Πατερ,
μικρά καλύβη πάνσοφε· αλλ' εύρες νυν ευρύχωρον,
την μετ' Αγγέλων σκήνωσιν, και των Αγίων απάντων,
εν ουρανοίς Ιωάννη.

Έτερον.

Γονέων την προσπάθειαν, λιπών και πλούτον ρέοντα,
τον στον σταυρόν ήρας Πατερ, και τω Χριστώ Ιωάννη,
προθύμως ηκολούθησας· ασκητικώς νεκρώσας δε, τα
πάθη προς απάθειαν, ανέδραμες, και πρεσβεύεις,
υπέρ ημών θεοφόρε.

Θεοτοκίον

Βουλής μεγάλης Άγγελον, τον του πατρός
γεγέννηκας, Χριστόν πανύμνητε Κορη, τον βασιλέα
της δόξης· ου τον Σταυρόν οι Όσοι και ασκηταί
αράμενοι, οπίσω τούτου έδραμον· μεθ' ων απαύστως
δυσώπει, υπέρ ημών Θεοτόκε.

Εις τους Αίνους.

Ήχος πλ. Δ . Ω του παραδόξου θαύματος.
Πάτερ, Ιωάννη Όσιε, από παιδός τον Χριστόν,
ολοτρόπως ηγάπησας, και Αυτού τοις ίχνεσιν,
ακλινώς ηκολούθησας, γονέων φίλτρον
απαρνησάμενος, και τον σταυρόν

σου αναλαβόμενος· ω των αγώνων σου! Δι' ων καταβέβληκας, του δυσμενούς, πάντα τα βουλεύματα, δυνάμει κρείττονι.

Πάτερ, Ιωάννη ένδοξε, τη Ακοιμήτων Μονή, προσελθών ενθεώτατος, μοναστής και Οσίος, αληθώς εχρημάτισας, σώματος ώραν νεκρώσας Άγιε, ζωής της θείας τοις κατορθώμασιν· ω των καμάτων σου, των πολλών μακάριε! Δι' ων Χριστώ, ώφθης οικειότατος, και ποθεινότατος.

Πάτερ, Ιωάννη Όσιε, μικράν καλύβην οικών, προ πυλών των γονέων σου, και τούτους θεώμενος, αγνοούντάς σε Άγιε, εκθροού καθείλες τα μηχανήματα, τη καρτερία της σης ασκήσεως· ω! πως αγνώριστος, μέχρι τέλους έμεινας; ω της πολλής, αληθώς πτωχείας σου! Δι' ης δεδόξασαι.

Πάτερ, Ιωάννη Όσιε, ότε επέστη καιρός, εκδημήσαι προς Κύριον, τότε τα του βίου σου, τοις τοκεύσιν εγνώρισας, και τότε πάσα η πόλις έδραμεν, ακουτισθείσα την πολιτείαν σου, και το σεβάσμιον, σκήνός σου κηδεύσαντες, ύμνουν Χριστόν, τον σοι καταπέμψαντα, τοσαύτην δύναμιν.

Δόξα. Ήχος πλ. Α .

Της αγγελικής σου ζωής, υπέρ ακτίνας ηλιού έλαμψαν, αι παμφαείς αριστείαι, Ιωάννη πανεύφημε· συ γαρ ως υιός φωτός, εκ πρώτης ηλικίας, εν τρίβω δικαιοσύνης, τα σα κατεύθυνας διαβήματα· και εν ασκήσει οσία, δόκιμος φανείς, αμέμπτως ευηρέσησας, τω σε δοξάσαντι Πάτερ· παρ' ου τα γέρα

των πόνων δεχόμενος, αδιαλείπτως πρέσβευε,
σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία Μεγάλη και Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τα τυπικά, και εκ του α Κανόνος του Οσίου,
η γ και στ ᾠδή.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς: Τίμιος εναντίον Κυρίου...

Στ.: Τι ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Απόστολος Οσιακός (Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ
ἐβδομάδος): Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν
ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη...

Ἀλληλούϊα

Στ.: Μακάριος Αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα...

Εὐαγγέλιον Οσιακόν.

Μεγαλυνάρια.

Πλούτον ἐπανθούντα καταλιπὼν, ἐν πτωχεῖα
πλούτου, πλούτος ᾠφθης πνευματικός, καὶ ἀντὶ
καλύβης, φωτοφανὴ παστάδα, ὁ Λόγος Ἰωάννη,
λαμπρῶς σοὶ δέδωκε.

Χαίροις Ἰωάννη Πάτερ σοφέ, ὁ βίον Ἀγγέλων ἐν
καλύβῃ τῇ πενιχρᾷ, προ πυλῶν ἀνύσας, τῶν σῶν

κλεινών γονέων, και στέφος αφθαρσίας λαβών
ουράνιον.

Χαίροις των Οσίων η κορυφή, θείε Ιωάννη Καλυβίτα
και ιερέ, ρύσαι τους σους δούλους, εκ του σατάν
πολέμου, και δώρησαι ειρήνη πάσι τοις τέκνοις σου.

Κοινωνικόν: Εις μνημόσουνον αιώνιον έσται δίκαιος.
Αλληλούϊα.

